

Erkeğe Şiddete Son

– V.AliKızıltepe · 12 Aralık 2013

Olağan günlerden biriydi hatta olağan sayılmayacak kadar sessizlik vardı Polis merkezinde. Küçük bir oda, oda içerisine sığdırılmış iki adet masa, masalar üstünde birer adet bilgisayar monitörleri, klavye. Kırtasiye işlemlerinde kullanılan delgeç, zımba ve kaşeler. Daha kıdemli olan Polis Kadir, yan masada oturan Polis Kemal'e hararetle bişeyler anlatıyor, muzip muzipte gülümsüyordu.

--Ya Asayişte çalışan Murat var ya.Akşam gittik işte Murat Bey'in evine. Kızı Merve ne tatlı olmuş öyle görösen.Dört yaşında, peltek peltek konuşması, eli ile upuzun sarı saçlarını şööle bi havalı arkaya doğru atması.

--Eee?

--İşte Merve babasının kucağında oturuyor. Benim oğlanda benim kucağında. Bizim oğlan kalktı. Gitti gitti, babasının kucağındaki Merve'yi bir öpmesin mi?

--Aaaa, naaptı peki Murat ? Ya oda şaşırıldı bizde şaşırıldı bir an. Yapmazdı hiç böyle. Güldük tabi. Murat hafif bozulur gibi oldu. Sonra bizim oğlan gelene kadar kızın yanından hiç ayrılmadı. Polis Merkezinde pek nadir olan iş yokluğunda, muhabbet ortamının tadı çıkarılıyordu. Kahkahaların ardı arkası kesilmiyordu. Önce ara koridordan bir kapı açılma sesi duyuldu. Ardından ikisinin çalıştığı odanın girişinde, elinde bulunan telsiz ile Karakol Amiri Sedat Başkomiser gözüktü. Herkes toplardı kendini. Başkomiser Sedat'da kahkahaların sebebini merak etmiş odaya gelmişti.

--Hayırdır keyfiniz yerinde maşallah? Dedi yumuşak bir ses tonu ile. Anlaşılan muhabbete oda katılmak istiyordu. Akşam olanları yeniden anlattı Polis Kadir. Sedat Başkomisere göre o kadar da kahkahayı hak etmemişti konu ya. Bir iki tebessüm ile dahil olmaya çalıştı neşeli ortama. İki küçük kızını anımsadığındandı belki.

Diğer birkaç odada memurlar gözleri monitörde, elleri klavyede birşeyler yazıyor, ellerindeki evrakları inceliyorlardı. En baştaki telsiz odasındaki karakol nöbetçisi bir yandan telsizdeki muhabereyi takip ediyor, diğer taraftan karakol çevresinde bulunan kameraların verdiği görüntüleri ekranda izliyordu. Kadir ile Kemal'in odasındaki kahkahalı muhabbet azalmış, Başkomiser Sedat odasına doğru bir iki adım atmıştı ki, karakol nöbetçi odasında bulunan telsizdeki muhabereye kulak kabartıp oraya doğru yöneldi.

--Kanatlı Caddesi 30016 Sokak, Huzur AVM Karşısı. Karı koca kavgası olarak ihbar edildi. Kadının yaralı olduğu bilgisi var tamam. Olay yerine bir ekip yönlendirilirse iyi olur tamam.

-- Anlaşıldı efendim. Dedi telsiz nöbetçisi. Anons edilen adres kendi mıntıklararı dahilinde idi. Karakoldaki bu olağan dışı sessizlik fazla sürmemişti. Başkomiser Sedat elinde bulunan telsiz ile muhabereye katıldı.

--8456

--8456 Dinlemede efendim.

--Muhabereyi takip ettiniz mi?

--Doğrudur efendim.Olay yerine doğru seyir halindeyiz şu an tamam. Karakola bağlı ekip olay yerine intikal ediyordu. Bir süre sonra olay faili yada faileri karakola intikal ettirilirdi.Sedat Başkomiser odasına çekilmiş, Polis Memurları Kadir ve Kemal kendi işlerine dönmüştü.

Bir süre sonra 8456 kod numaralı ekip Karakol ön bahçesinden içeri girdi. Aracı Tam da karakolun giriş kapısı önünde durdurdu. Arka kapı açılıp önce uzun boylu zayıf bir polis memuru indi aşağı. Sonra olayın zanlısı. Ardından daha kısa ve hafif göbekli olan başka bir polis memuru. Zanlıyı aralarına alıp merdivenden hızlı adımlarla çıkıp telsiz odasının önünden geçerek içeri doğru yöneltiler. Zanlı mukayitlerin odasına alındı. Kadir ayağa kalktı. Zanlıyı getiren arkadaşlarına baktı. Daha kıdemli olanı söze girdi;

--Eşini darp etmiş.Kadın hastanede.Olay anlaşılmıştı.Son zamanlarda çokça yaşanan kadına şiddet olaylarından birisi idi. Kadir Zanlıya baktı şöyle bir. Başını yere eğmiş, iki elini bağdaştırmış, kaderine razı bir hali vardı. Otuz yaşlarında, şakaklarında tek tük aklar olan, beyaz tenli uzun boylu genç bir adamdı. Beyaz gömleğinin sol üst cebi yırtılmış, üstten iki düğme kopmuş, boynundaki kravat şekilden şekile girmişti. Birkaç damla kan lekesi beyaz gömleğin üstünde hemen dikkat çekiyordu. Perişan bir hali vardı. Ama yüzünde gayet masum çocuksu bir ifade vardı.Kadir karşıda bulunan masanın yanındaki sandalyeyi gösterdi.

--Buyrun oturun şöyle.Zanlı başını kaldırmadan arkasına döndü. İki üç adım atıp sandalyeye oturdu.Kadir ekibe döndü. Tamam anlamında başını salladı. Ekip memurları usulca odadan ayrıldı. Gerisi kendilerinin işi idi. Zanlıya döndü Kadir;

--Hayrola nedir mesele?

--...

--Gücün yetti mi bari kadına?

--...

--Neyle vurdun? Neresine vurdun?

--...

Cevap vermiyordu zanlı. Başını yerden kaldırmıyor, iki eli ile parmaklarını oğuşturuyordu. Kadir Kemal'e döndü;

--İki satır yazısını yazalım doktor raporunu. Tamam anlamında başını salladı Kemal.

Bilgisayarından açtı ilgili sayfayı. Yazmaya başladı. Sedat Başkomiser girdi odaya bu arada. Elindeki telsizden muhabere sesleri geliyordu. Kapının giriş kısmında durdu. Şöyle bir zanlıya baktı. Ardından memurlarına baktı. Kadir;

-- Kadına şiddet olayı Başkomiserim. Eşini darp etmiş. Kadın hastanede. Hastane polisi ile görüştük.

Kadının hayati tehlikesi yok. Muhtemelen öğleden sonra onun da ifadesini alırız. Zanlının doktor raporunu alacağız şimdi. Başını salladı Sedat Başkomiser. Ardından zanlıyı süzdü bir. Sordu sonra;

--Ne iş yapıyorsun sen?Oturduğu yerde şöyle bir ileri geri gitti zanlı.Kısık ve zor duyulan bir ses tonu ile;

--Öğretmenim. Dedi. Üçününde bakışları yine zanlıya döndü.Başını sağa sola salladı Başkomiser. Şöyle

bir süzdü yeniden.

--Lavaoboya götürün şunu. Elini yüzünü yıkasın. Ardından usul adımlarla odasına yöneldi. Kadir aldı zanlıyı. Lavaboya götürdü. Bir süre sonra tekrardan geldiler. Kemal gözü bilgisayarın monitöründe, eli klavyede sordu;

--Adın?

--Samet... Samet ASLAN

--Mesleğin?

--Öğretmen

--Doğum yeri ve tarihi? Zanlı, kısa kimlik bilgileri alındıktan sonra hastaneye, ekip nezaretinde doktor raporuna gönderilmişti.

...

Saat 11.00 civarı hastaneden gelen darp ve cebir izi olmadığına dair raporun ardından resmi işlem başlamıştı. Kadir ve Kemal zanlıyı odaya almışlar, olayla ilgili ifadesini almak için sorular soruyorlardı.

Ancak zanlı bazı sorulara kısa ve ilgisiz cevaplar veriyor, çoğu soruya cevap vermiyor, başını iki eli arasına almış, öylece yere bakıyordu. Böylece geçen yirmi dakikanın ardından Kadir Durumu

Başkomisere bildirmek gerektiğini düşündü. Kapısını çalıp odasına girdi. Durumu anlattı.Sedat Başkomiser ile birlikte mukayyit odasına yeniden girdiler. Sedat Başkomiser Zanlı Samet'e dönüp;

--Evet Samet ne oldu bu sabah? Neler oldu anlatmayacakmısın?Şöyle bir başını kaldırdı Samet.Kadir ve Kemal'e baktı.Odaya bir göz gezdirdi. Sonra yeniden dikti başını yere.

--Gel hele benim odamda konuşalım senle. Dedi Sedat Başkomiser. Yerinden kalktı arkasına düştü Samet. Orta koridora gelmişlerdi ki bir çığlık yankılandı polis merkezinde;

--Allah belanı versin senin! Bunu sana bırakmayacağım! Samet'in darp uyguladığı eşi hastaneden alınmış, ifade için polis merkezine getirilmişti. Çenesinde bir bandaj, sol eli ise tamamen sargı içinde idi. Tam da orta koridorda karşılaşmışlardı. Kadının haykırıışları devam ediyordu.

--Ben sana göstereceğim. Dur sen! Oğlumu, Sinan'ın yüzünü göremeyeceksin bir daha! Babamı aradım kardeşimi aradım geliyorlar!Sedat Başkomiser müdahale etti hemen;

--Sakin olun hanımefendi gereğini biz yapıyoruz zaten. Sakin olun. Diğer odada bulunan polisler de çıktı kargaşaya. Başkomiser;

--Alın şunu, mukayyit odasına. İfadesi alınsın mağdur/ müşteki olarak. Bayan polislerden Suna geldi koluna girdi. Bir iki yatıştırıcı söz eşliğinde mukayyit odasına aldılar. Zanlı Samet ise başı yerde, hiç cevap vermeden Başkomiserin ardından odasına girdi.

Başkomiser büyükçe bir masanın ardında bulunan makam koltuğuna oturdu. Ayakta karşısına gelip dikilen Samet eli ile karşıdaki masa önünde bulunan koltuğu işaret etti.Samet oturdu. Birkaç saniyelik sessizlik oldu odada.Şöyle bir başını sağa sola çevirdi Başkomiser. Bir memnuniyetsizlik ifadesi yerleşti yüzüne. Ardından önündeki çekmeceyi açtı.Sigara paketini çıkardı. Samete uzattı. Samet ;

--Yasak değil mi amirim?

--Boş ver. Yak yak. Çekinerek uzattı elini Samet. Titreyen elleri ile aldı bir tane. Bir tanede kendisi aldı

Başkomiser. Önce Samet'in sonra kendisinin sigarasını yaktı.Önceden kalmış boş cay bardağını kenara alın, altındaki tabağı kül tablası olarak kullanmak üzere ikisinin arasına koydu. Çektiler derin derin.
--Eee dedi . Başkomiser.Anlatmayacakmısın daha?Durdu Samet. Sigarasından derin bir nefes daha çekti.
--Eşin ne iş yapıyor, çalışıyor mu?
--Hıı. Çalışıyor. O da öğretmen.
--Her ikinizde tahsilli okumuş insanlarsınız. Yani nasıl olur, televizyonu haberleri izliyorsunuz, nasıl eşine şiddet uygularsın? Kısa bir sessizlikten sonra anlatmaya başladı Samet;

--Amirim,biz beş kardeşlik. Evin tek erkek çocuğu da bendim. Babam kapıdan girince değişirdi bizim evde her şey. Herkes bir silkinir şöyle yerinden, ayağa kalkardı. Anamda tatlı bir telaş başlar, usulca sokulur yanına "Hoş geldin Bey" der, evin içinde bir hareket başlardı. Babam mağrur babam yiğit babam. Babam koca dağlar gibiydi babam. Ablam hemen fırlar yerinden, minderini serer babamın altına, ben koşar yastık getiririm sırtına. O gelmeden önceki tüm kavgalar bitmiş, tüm gayri ciddi şakalaşmalar gülüşmeler kesilmiştir artık. Her şey daha ciddi daha gerçek olurdu. Allah var öyle dövmezdi sövmezdi bize. Ama işte daha bir ağırdı. Bir güven abidesi idi. Korku evet vardı. Ama aslolan saygı idi. Babaya karşı derin, saklı bir sevgi, bir hayranlık vardı. Baba yiğitti. Yenilmezdi. O kız erkek tüm evlatların kahramanı idi.Sonra amirim yıllar geçtikçe büyüdüm bende zamanla. Zamanla evin tek erkek çocuğu olduğumdan aynı saygı bana da gösterildi. Yerimden kalkmazdım. Suyumu bile ablalarım getirirdi. Bir dediğim iki edilmezdi. Erkek çocuk olduğumdan şımartıldım birazda galiba. Ablalarım kardeşlerim öte git demezlerdi bana. Annem dedirmezdi. " Aslanım yiğidim" derlerdi. Gece geç gelirdim eve, bazan arkadaşlarımda kalırdım. Sinemaya giderdim. Bana her şey serbest idi. Ablalarım itiraz ettiğinde "o erkek yapar, o erkek gider" derlerdi. Hep özgürdüm. Çünkü ben erkektim. Hani birde i Amirim, erkek çocuğunun model olarak beynine hep babası yerleşir ister istemez. Babam gibi olmak. Sustu bir süre Samet. Biten sigarasını çay tabağında söndürdü. Gerildi yeniden koltuğuna. Devam etti anlatmaya.

--Üniversitede tanıştık eşimle. Son yılında. Sonra nişan düğün. O zamanda ufak tefek problemler çıkıyordu ama, evlenince geçer, biter diye düşünüyordum. Ama öyle olmadı. Bazan, hele çocuğumuzda olduktan sonra, hayata yetişemez oldum sanki. Hep koşuşturmaca hep telaş. Eşim de çalışıyordu. Mutlaka tabi yardım etmem gerekiyordu. Yemek yaparken ben salata yapıyordum. O bulaşıkları yıkarken ben duruluyordum. Ne bileyim, ütüü ben yapıyordum, çocuğun zaman zaman altını ben değiştiriyordum. Kendime inanamıyordum bazen. Ama bir türlü bir türlü tatmin olmuyordu. Küçük bir konuda tartışsak, bir kelime söylediğime beni pişman ediyordu. Lafa boğuyordu beni. En iyisi tartışmamaktı. Her şeye evet demektir. "Tamam hayatım, olur hayatım, peki hayatım" ile günümüz geçiyordu. Okuldan eve, evden okula. Yaz tatillerinde üç gün benim annem babamlarda kalıyorsak bir hafta, on gün onun ailesinde kalıyorduk. Ailem senede bir gün gelip kalsalar surat yapıyordu. Neyse işte Amirim, dün akşam misafirler vardı. Onun okuldan arkadaşı ve eşi. Ev almışlar yeni, kapıya da her ikisinin ismini yazdırmışlar. Şimdi onlar gidince bizimki başladı, kapıda neden senin ismin yazıyor da benimki yazmıyor diye. "Tamam" dedim "Olur seninkini de yazdıralım." Ama içimde bişeylerin dolduğunu patlamak üzere olduğumu hissettim. Sabah oldu sonra. Canımın sıkıntısından geç de yatmıştım. Yaptığımız iş bölümü nedeniyle erken kalkıp ütülerini yaptım. Neyse Amirim, kahvaltıyı da hazırladım işte.

Kalktı kendisi. Bu arada bakıcı geldi. Ben mutfağa geçtim. Bir bardak çay doldurmuştum ki, öfkeli bir ses tonu ile bana seslendiğini duydum. Yanına gittim. "Ne var nooldu?" dedim. "Eteğim... Ne biçim ütülemişsin böyle, ben böyle mi gideceğim okula" Amirim tamam diyorum, sus diyorum susmuyor. Bakıcı bize bakıyor. Sus diyorum konuşuyor konuşuyor. Sonra sonra noolduğunu bilmiyorum işte. Kaybetmişim kendimi. Durdu Samet.Sustu bir müddet. Bu sefer ikrama gerek kalmadan masada duran sigaradan bir tane daha aldı. Titrek elleri ile yaktı yeniden. Devam etti.

--Kişiliğimi yitirdim be amirim. Kim olduğumu. Benliğimi. Ben bekarken kız kardeşlerim etrafımda dönerdi. Hele bir dediğimi iki etsinler, en önce anam paylardı. Erkektim ben. Babamın tek oğluydum. Aslanım derdi anam babam bana. Nooldum ben böyle amirim. Nasıl yaptım. Nasıl vurdum eşime. Hep böyle eşine şiddet uygulayanları kınarken, cahil, kaba, yobaz diye suçlarken ben nasıl vurdum eşime? Başını iki eli arasına aldı. Gözlerini yumdu sıkı sıkı.

--Hem amirim. Ne bileyim. Böyle bizi erkek çocuklarını diğer cinse karşı hep farklı üstün yetiştirip sonra tamamen eşitlikçi bir evlilik sürdürmemizin beklenmesi. Yani asıl şiddet bize değil mi? Erkeğe değil mi? Başkomiser Sedat dinledi dinledi. Lafa girdi sonra.

--Tamam. Sıkma canını. Eşinin önemli bir şeyi yok. Şimdi arkadaşlara şöyle yüzeysel bir ifade ver. Adliyeye götürürelim seni olur mu? Savcı, hakim hakkında bir karar verecektir. Tamam anlamında başını salladı Samet. Usulca çıktı odadan. Eşinin ifadesi alınmış, diğer odaya alınmıştı. Açık olan kapıdan Samet'e nefret dolu gözlerle bakıyordu. Samet ve Başkomiser mukayyit odasına girdiler. Başkomiser Kadir'e döndü.

--Tamam. Samet Bey'in ifadesini alalım. Mevcutlu olarak adliyeye çıkaralım.Ayakta onu dinlemekte olan Kadir;

--Anlaşıldı başkomiserim. Dedi.İfade alma işlemine geçildi.

...

Öğleden sonra saat dört olmuştu. Mevsim kış olduğundan havalar erken kararıyordu. Polis merkezinde işler hafıflemiş, memurların kimisi bilgisayarda kendisini oyalayacak bir şeyler bulmuş, kimisi elindeki son işleri tamamlama uğraşında idi.Kimisi de yine derin bir sohbe koyulmuştu. Kadir ile Kemal de aralarında sabah yarım kalan sohbe devam ediyorlardı.

--Vayy tosuna bak be. Dedi.Kemal. Demek babasının yanında kızı öptü ha. Çapkın olacak senin oğlan çapkın.Dedi.Tam da o anda koridordan geçmekte olan Başkomiser Sedat geldi odaya.Kemal'e döndü. Hafif bir tebessüm yerleştirdi çehresine. Lafa girdi ;

--Ne güzel değil mi. Oğlumuz komşumuzun kızını öptüğü zaman gururla anlatıyoruz işte. Aslan oğlum. Çapkın oğlum. Peki arkadaşımızın oğlu bizim kızımızı öpse de böyle övünerek ve neşe içinde anlatabilir miyiz! Ya da kızımız arkadaşımızın oğlunu öpse bununla gurur duyarmıyız? Oysa ikisi de evlat değil mi? Hep farklı, hep üstün, hep ayrıcalıklı yetiştiriyoruz erkek çocuklarımızı... Durdu bir müddet. Garip bir sessizlik oluştu ortamda. Kimse cevap vermedi. "Neyse de!" dedi yarı duyulur yarı duyulmaz. Odasına yöneldi.